

[Mølgaard.]

må sige nej til det, når det fremsættes som et dagsordensforslag.

Om det socialdemokratiske dagsordensforslag må jeg bemærke, at der både er en række gode enkeltheder i forslaget og også nogle dårlige. De sidste er vi naturligvis umiddelbart imod. De gode mener jeg ikke skal gennemføres ved et dagsordensforslag. Jeg mener, at socialdemokratiet er et så kvalificeret parti, der råder over en så stor mængde sagkundskab, apparat osv., at socialdemokratiet er i stand til at udarbejde private lovforslag eller måske forslag til folketingsbeslutninger på de områder, hvor der er mulighed for at komme igennem.

Jeg vil gerne for afklaringens skyld sige, at apropos punkt 1) er vores indvending den, at man refererer til et boligforlig, som vi ikke vil have nogen som helst reference til, hvis vi skal tilslutte os noget.

Punkt 2) de kommunale investeringsrammer. Det lyder positivt, hvad der står her om at ophæve dem indtil videre.

Punkt 3) de lokale beskæftigelsesarbejder skal forøges væsentligt. Hvor meget? Hvilke beskæftigelsesarbejder? Vort svar må være et spørgsmålstejn indtil videre.

Punkt 4) at opgive besparelserne på statens bygge- og anlægsbudget i det omfang, beskæftigelsessituationen tilsiger det. Nu vel, det afgørende er vel fortolkningen af ordene „tilsiger det“. Regeringen har erklæret sig villig til at få administreret fleksibelt på dette område, og jeg tror, at man dermed fra socialdemokratisk side kan være tilfreds.

Punkt 5) ja, der er noget, som er værd at overveje.

Punkt 6) forøgelse af egnsudviklingsmidlerne med mindst 100 mill. kr. på årsbasis. Dertil må vi umiddelbart sige nej. Vi tror, at egnsudviklingsmidlers forøgelse i for høj grad vil gå i forkerte lommer, og der findes adskillige sagkyndige udtalelser om, at det har været egnsudviklingsmidlers skæbne i vældig høj grad. Vi må i hvert fald forlange en sandsynliggørelse af, at forhøjede midler på dette område ikke vil gøre det.

Punkt 7) en ny eksportkreditordning, subsidier, subsidieforanstaltninger. Vi må sige nej.

Punkt 8) igen et spørgsmål, vi må se nærmere på. Dette med, at realkreditlån kun skal ydes som kontantlån, er det ikke til umiddelbart at få en afklaret indstilling til.

Punkt 9) en modernisering af konkursloven ved oprettelsen af en statslig bistandsfond. Ja, det er værd at overveje, og jeg forstår også, at regeringen har erklæret sig villig til det.

Punkt 10) sikring af investeringsmidler til erhvervslivet. Hvordan sikring? Subsidier? Hvis det er subsidier, så siger vi nej.

Og gennemførelse af økonomisk demokrati. Hvilken udgave? Er det en udgave af det gamle socialdemokratiske forslag, som har været fremme her i tinget før, så må vi også sige nej denne gang, som vi har sagt det tidligere over for dette forslag.

Men jeg synes alt i alt, at der indeholdes en række positive elementer i det socialdemokratiske forslag til motiveret dagsorden, som jeg gerne ser fremkomme på en anden måde her i tinget, og som vi gerne vil tage positiv stilling til på et senere tidspunkt. Men jeg må som helhed over for dette forslag til motiveret dagsorden sige, at vi må anbefale at stemme nej til det.

Fuglsang (DKP):

Jeg ønsker kun at berøre et enkelt problem i forbindelse med denne debat om beskæftigelsessituationen, men til gengæld et problem, som spiller en ganske stor rolle i ganske bestemte dele af landet, nemlig hele spørgsmålet omkring egnsudviklingen. Det er jo sådan, at vel er beskæftigelsesproblemet alvorligt i landet som helhed, men det er altid sådan, at disse problemer rammer hårdere i ganske bestemte dele af landet end i det øvrige land, nemlig fortrinsvis i de områder, som ligger længst fra hovedstaden med dens politiske og administrative centre, og hvor også den private kapital har sine økonomiske centre. Det har f. eks. for Nord-